

Roditeljstvo u digitalno doba:

Vodič za sigurno odrastanje

Autor:

Maja Margaretić Maćešić, mag.psych.

“Ovaj dokument izrađen je uz financijsku podršku Središnjeg državnog ureda za demografiju i mlade.
Sadržaj ovog dokumenta u isključivoj je odgovornosti korisnika i ni pod kojim se uvjetima ne može
smatrati kao odraz stajališta Središnjeg državnog ureda.”

SADRŽAJ

1. Ekрани i djeca - kako postaviti zdrave granice	str. 1.
2. Sharenting	str. 3.
3. Sigurnost djece na internetu	str. 5.
3.1. Elektroničko nasilje	str. 7.
3.2. Neprimjereni sadržaji	str. 11.
3.3. Predatori	str. 13.
3.4. Online izazovi	str. 15.
4. Videoigre	str. 17.
5. Centar za sigurniji internet	str. 21.

1. Ekрани i djeca – kako postaviti zdrave granice

Korištenje ekrana postalo je sastavni dio svakodnevice, ali je važno da roditelji prate i usmjeravaju digitalne navike djece prema zdravom i sigurnom korištenju. Količina vremena pred ekranom i vrsta sadržaja trebaju biti prilagođeni dobi djeteta.

Djeca do 2 godine

Preporučuje se **izbjegavanje ekrana**, osim povremeno u svrhu videopoziva s članovima obitelji. Najvažniji su izravan kontakt, igra i istraživanje okoline.

Djeca 2–5 godina

Ekрани mogu biti korišteni do **1h dnevno, uz nadzor odrasle osobe**. Birajte edukativne i spore sadržaje koji potiču učenje, razvoj jezika i empatije – primjerice, crtani filmovi koji uključuju rješavanje problema ili međusobno pomaganje.

Djeca 6–12 godina

Vrijeme pred ekranom treba biti **uravnoteženo s fizičkom aktivnošću, igrom i snom**. Preporuke za ovu dob su oko **1 do 1.5h dnevno**. Postavite jasna pravila – kada, koliko i što se gleda. Potaknite djecu na zajedničko gledanje i razgovor o onome što gledaju. Izbjegavajte brze, nasilne i komercijalno agresivne sadržaje.

Tinejdžeri

U ovoj dobi preporuke su **do 2h dnevno**. Omogućite im više autonomije, ali **uz otvorenu komunikaciju i interes** za njihove digitalne interese. Razgovarajte o vrijednostima, prikazima stvarnosti i privatnosti na internetu. Ohrabrujte kritičko razmišljanje i ravnotežu između digitalnog i stvarnog svijeta.

Kvaliteta sadržaja važnija je od samog vremena provedenog pred ekranom. Birajte programe koji potiču kreativnost, učenje i pozitivne vrijednosti, a ekran koristite i kao priliku za zajedničko provođenje vremena i razgovor.

2. Sharenting

„Sharenting“ (od eng. share – dijeliti + parenting – roditeljstvo) označava praksu kada roditelji objavljuju fotografije, videa i informacije o svojoj djeci na društvenim mrežama. Iako je dijeljenje obiteljskih trenutaka često vođeno ponosom i radošću, važno je biti svjestan potencijalnih rizika.

Zašto je važno biti oprezan?

- Jednom objavljena fotografija može ostati trajno dostupna i izvan vaše kontrole.
- Djeca nemaju mogućnost pristanka na dijeljenje svojih osobnih trenutaka.
- Prekomjerno dijeljenje može narušiti privatnost djeteta i učiniti ga ranjivim na digitalno zlostavljanje, krađu identiteta ili manipulaciju.

Savjeti za odgovorno dijeljenje:

- Razmislite prije objave: biste li i vi željeli da netko podijeli vašu sličnu fotografiju?
- Izbjegavajte objavljivanje osjetljivih informacija (puno ime, škola, lokacija, zdravlje).
- Koristite privatne postavke profila i dijelite sadržaj samo s bliskim osobama.
- Razgovarajte s djecom (kad su dovoljno stara) i poštujujte njihovu volju oko objava.
- Umjesto lica, dijelite simbole sretnih trenutaka – ruke, stopala, crteže, leđa u prirodi...

Djeca imaju pravo na privatnost – i u stvarnom i u digitalnom svijetu.
Važno je da kao roditelji budemo njihovi prvi zaštitnici i uzor u odgovornom digitalnom ponašanju.

3. Sigurnost djece na internetu

Djeca od najranije dobi koriste internet za učenje, zabavu i komunikaciju. Iako digitalni svijet pruža mnoge prednosti, važno je osvijestiti i moguće rizike poput neprimjerenih sadržaja, lažnih identiteta, elektroničkog nasilja i narušavanja privatnosti.

Koji su najčešći rizici?

- Elektroničko nasilje
- Pristup neprimjerenom sadržaju (nasilje, seksualnost, dezinformacije)
- Kontakt s nepoznatim osobama i potencijalnim predatorima
- Online izazovi

Što roditelji mogu učiniti?

- **Razgovarajte** – otvoreno i redovito, bez osuđivanja. Pokažite interes za to što djeca rade online.
- **Postavite jasna pravila** – o vremenu korištenja, aplikacijama, sadržajima i ponašanju na internetu.
- **Učite zajedno** – istražujte nove aplikacije i igre zajedno s djetetom, učite ih kako prepoznati opasnost.
- **Zaštitite privatnost** – objasnite važnost jakih lozinki, ne dijeljenja osobnih podataka i ne prihvatanja nepoznatih kontakata.
- **Budite uzor** – djeca uče gledajući vas. Ako i sami koristite internet odgovorno, veća je vjerojatnost da će i oni.

Digitalni svijet treba biti sigurno mjesto za učenje i igru.
Uz podršku i vodstvo roditelja, djeca mogu razviti zdrave, sigurne i
odgovorne digitalne navike.

3.1. Elektroničko nasilje

Elektroničko nasilje definira se kao svaka zlonamjerna i ponavljana uporaba informacijskih i komunikacijskih tehnologija kako bi se nekome nanijela šteta, odnosno kako bi se najčešće neko dijete ponizilo, zadirkivalo, prijetilo mu se ili ga se zlostavljalo na neki drugi način.

Elektroničko nasilje, nasilje preko interneta, cyberbullying
– razni nazivi za istu vrstu nasilja.

Ono može uključivati:

- slanje anonimnih poruka mržnje,
- poticanje grupne mržnje,
- nasilne napade na privatnost (otkrivanje osobnih informacija o drugima, „provaljivanje“ u tuđe e-mail adrese),
- kreiranje internetskih stranica (blogova) koje sadrže priče, crteže, slike i šale na račun vršnjaka,
- uhođenje,
- vrijeđanje,
- nesavjestan pristup štetnim sadržajima,
- širenje nasilnih i uvredljivih komentara,
- izlaganje dobi neprimjerenim sadržajima i
- seksualno namamljivanje

Elektroničko zlostavljanje uključuje radnje koje su ponavljane, namjerne, štetne i obavljene u odnosima u kojima postoji neravnoteža moći. Vjerojatnost pojavljivanja ponavljanih nasilničkih situacija u virtualnom svijetu je neizbježna zbog same naravi virtualnog svijeta.

Superiornost počinitelja u virtualnom svijetu proizlazi iz digitalnih kompetencija počinitelja ili posjedovanja određenih sadržaja (podataka, slika, videa i sl.).

Neravnoteža moći – ne znači da počinitelj nasilja mora biti fizički jači, „moć“ može imati zbog toga što npr. ima neku vašu fotografiju ili informaciju o vama kojom vas ucjenjuje

Indikatori koji upućuju da je dijete ili mlada osoba žrtva elektroničkog nasilja ili da čini elektroničko nasilje prema drugima

Indikatori doživljenog nasilja mogu biti psihofizički, socijalni i ponašajni. Neki od psihofizičkih indikatora vidljivi su kroz pogoršanje fizičkog zdravlja – glavobolja, bol u trbuhu, smanjen unos hrane, loš san, promjene u psihološkom funkcioniranju – izolacija, depresivnost, anksioznost te suicidalne misli, pokušaj samoubojstva i samoubojstvo. Neki od ponašajnih indikatora su povlačenje u sebe, česte promjene raspoloženja, samoozljeđivanje, agresivno ponašanje, konzumacije psihoaktivnih sredstava ovisnosti. Kada govorimo o detekciji elektroničkog nasilja, možemo reći da znakovi koji su primjetni i kod klasičnog vršnjačkog nasilja mogu upućivati i na nasilje putem interneta. Ipak, postoje neki specifični znakovi koji upućuju da se radi baš o elektroničkom nasilju.

- iznenadna promjena u navikama korištenja mobitela ili računala;
- isključivanje iz društvenog života na način da djeca i mladi sve više vremena provode online, a sve manje s prijateljima;

- prestanak bavljenja izvanškolskim aktivnostima, pogoršavanje uspjeha u školi i provođenje većine svog slobodnog vremena online;
- spominjanje nepoznatih osoba;
- davanje sve veće važnosti aktivnostima i osobama na internetu;
- povećavanje vremena provedenog na internetu u odnosu na ranije;
- prituživanje roditelja da ne mogu dijete „odvojiti” od računala, mobitela i interneta;
- pokazivanje nervoze kada se ne mogu koristiti mobitelom ili internetom, odnosno kada im je pristup onemogućen;
- zatvaranje stranica, chatova i/ili skrivanje mobitela kada roditelji uđu u sobu ili kada se druga osoba približi;
- izbjegavanje razgovora o uporabi računala i interneta;
- izbjegavanje korištenja mobitela, tableta i računala, pogotovo kada se primi neka poruka;
- stres prilikom čitanja poruka, odnosno primanja različitih sadržaja;
- puno novih kontakata na mobitelu i/ili društvenim mrežama;
- brisanje korisničkih računa ili otvaranje novih;

Navedeni indikatori samo su neki od brojnih mogućih pokazatelja doživljavanja elektroničkog nasilja. Postojanje ovih znakova ne mora nužno značiti da osoba doživljava nasilje putem interneta i na društvenim mrežama, pogotovo ako je riječ o adolescentima kojima je online komunikacija jedan od glavnih načina uspostavljanja i održavanja odnosa. Ipak, prisutnost ovih znakova svakako je pokazatelj potencijalnih problema koji ne moraju nužno biti povezani s doživljavanjem nasilja. Važno je pripaziti na sve promjene u ponašanju i raspoloženju kod djece i mladih jer one mogu upućivati na moguće druge probleme s kojima se suočavaju.

Posljedice elektroničkog nasilja su brojne, od socijalnih, psiholoških, psihosomatskih, ponašajnih i zakonskih stoga je ukoliko radite s djecom i mladima, vrlo važno reagirati na vrijeme!

3.2. Neprimjereni sadržaji

Internet djeci pruža mnoštvo znanja, zabave i mogućnosti za učenje, ali istovremeno skriva i mnoge rizike. **Među njima su neprimjereni sadržaji** – materijali koji nisu prikladni za djecu i mlade zbog svog nasilnog, seksualnog, uvredljivog ili uznemirujućeg sadržaja.

Primjeri neprimjerenih sadržaja:

- Nasilne ili brutalne snimke
- Pornografski sadržaj
- Govor mržnje, rasizam, vrijeđanje
- Promocija samoozljeđivanja, poremećaja hranjenja ili opasnih izazova
- Dezinformacije i teorije zavjere

Kako prijaviti neprimjereni sadržaj:

Jako je važno upoznat se s primjerenim načinom postupanja u slučaju elektroničkog nasilja. Kako radimo prijavu neprimjernog sadržaja s kojim se susretnemo online?

- Napravite snimku zaslona – sačuvajte dokaz.
- Prijavite komentar/profil s kojeg je „izvor“ elektroničkog nasilja na društvenoj mreži na kojoj ste ga zatekli. Većina društvenih mreža može privremeno ili trajno suspendirati račune koji narušavaju pravila korištenja društvenih mreža.
- Većina društvenih mreža također ima i opciju blokiranja/stišavanja profila za koje ne želimo da stupaju u kontakt s nama – iskoristite ju!
- Prijavite nasilje policiji ako smatrate da je došlo do kršenja zakona i/ili napravite prijavu Centru za sigurniji Internet

Ako se susretnete s ovakvim sadržajima, možete ih prijaviti na hotline obrazac Centra za sigurniji Internet na <https://csi.hr/hotline/> ili direktno policiji na Red button

HOTLINE

RED BUTTON

3.3. Predatori

Online predatori su odrasle osobe koje putem interneta uspostavljaju kontakt s djecom i mladima s ciljem iskorištavanja, manipulacije ili zlostavljanja. Najčešće se predstavljaju kao vršnjaci, pokušavaju steći povjerenje djeteta, a zatim traže razmjenu osobnih podataka, fotografija ili čak sastanak uživo.

Ovaj proces zove se **grooming**, a može trajati tjednima ili mjesecima, sve dok dijete ne postane emocionalno vezano za osobu koja ga zapravo želi iskoristiti.

Online grooming ili vrbovanje predstavlja proces upoznavanja i zbližavanja (stjecanje povjerenja) seksualnog počinitelja s djetetom/mladom osobom s ciljem spolnog iskorištavanja. Počinitelj može biti poznata ili nepoznata osoba. Ovaj proces, odnosno krug počinitelja nasilja, uključuje pristupanje djetetu, dobivanje djetetovog povjerenja i održavanje komunikacije u tajnosti da bi se spriječilo otkrivanje. Često se sve čini s ciljem da bi se seksualno zlostavljanje, seksualno iskorištavanje ili trgovina djetetom ostvarili u stvarnom svijetu.

Zlostavljač najčešće kontaktira žrtvu u online svijetu. Kontaktiranje žrtve može se dogoditi slanjem zahtjeva za prijateljstvo ili slanjem poruke na društvenim mrežama, razgovaranjem putem foruma, igrica ili nekih drugih online platformi. Neki će se zlostavljači pretvarati da su mlađe osobe i koristit će lažne profile. Drugi se, pak, mogu pretvarati da imaju slične interese kao i žrtva ili da, na primjer, imaju zajedničke prijatelje. Ukoliko već ne razgovaraju u privatnim razgovorima, pokušat će premjestiti komunikaciju negdje privatno gdje ju drugi ne mogu vidjeti. Zlostavljači će se pokušavati približiti mlađoj osobi što može trajati nekoliko mjeseci i godina. Tek kada je uspostavljeno povjerenje, zlostavljač će pokušati uspostaviti seksualnu komunikaciju ili odnos.

Gdje se najčešće događa?

- Društvene mreže
- Aplikacije za dopisivanje
- Online igre i forumi

Znakovi upozorenja kod djeteta:

- Postaje tajnovito oko svojih online aktivnosti
- Proveli sve više vremena na internetu, posebno noću
- Ima “novog prijatelja” kojeg ne želi spominjati
- Pokazuje iznenadne promjene u raspoloženju ili ponašanju

Otvorena komunikacija i edukacija djeteta najbolja su zaštita. Ako dijete zna da vam se može povjeriti bez straha, veća je vjerojatnost da će na vrijeme prepoznati i izbjeći opasne situacije.

Savjeti za roditelje:

1. Razgovarajte o privatnosti. Učite dijete da nikada ne dijeli svoje osobne podatke, fotografije ili lokaciju s nepoznatim osobama.
2. Pokažite interes bez osuđivanja. Pitajte s kim komunicira online i koje aplikacije koristi. Budite podrška, a ne inspektor.
3. Objasnite što je grooming. Na djeci prilagođen način objasnite kako netko može pokušati steći njihovo povjerenje s lošim namjerama.
4. Dogovorite pravila. Postavite jasne dogovore o vremenu korištenja interneta, aplikacijama koje koristi i prihvatljivom ponašanju online.
5. Ako nešto izgleda sumnjivo – reagirajte. Ne ignorirajte znakove. U slučaju sumnje, obratite se Centru za sigurniji internet ili policiji.

3.4. Online izazovi

Online izazovi (challenges) sve su popularniji među djecom i mladima, osobito na platformama poput TikToka, YouTubea i Instagrama. Mnogi izazovi su zabavni i bezopasni, ali neki mogu biti **opasni po zdravlje, sigurnost ili dostojanstvo djece**.

Primjeri rizičnih izazova uključuju:

- Fizičke opasnosti: npr. gutanje neprehrambenih tvari, izazivanje nesvjestice, samoozljeđivanje.
- Ponižavajući zadaci: npr. objava sramotnih sadržaja zbog “lajkova”.
- Tihi izazovi: koji se šire među djecom putem poruka ili zatvorenih grupa i potiču štetna ponašanja.

Dijete može sudjelovati u izazovu **zbog osjećaja pripadnosti, znatiželje ili pritiska vršnjaka**, često ne razmišljajući o posljedicama.

Izazovi među djecom i mladima nisu novost – i **offline generacije** su se međusobno natjecale, testirale hrabrost i granice. No, ono što današnje **online izazove** čini drugačijima i opasnijima jest činjenica da se odvijaju **pred publikom cijelog svijeta** – u stvarnom vremenu, uz snimke koje ostaju trajno dostupne.

Za razliku od “nekadašnjih” izazova koji su se događali u školskom dvorištu, današnji online izazovi su javni, brzo se šire i teško ih je izbrisati.

Na društvenim mrežama izazovi često donose “nagradu” u obliku **lajkova, pregleda i prihvaćanja**, ali i velik **pritisak da se sudjeluje**, čak i ako je sadržaj opasan, ponižavajući ili neprimjeren.

4. Videoigre

Videoigre su postale važan dio djetinjstva – one mogu biti izvor zabave, učenja i povezivanja s vršnjacima. Ipak, kao i svaka druga aktivnost, važno je pristupiti im s razumijevanjem i postaviti zdrave granice. Igranje videoigara može imati brojne prednosti kao što su razvoj kognitivnih vještina, kreativnosti, socijalnih vještina, učenje (npr. stranog jezika i sl.), ali igranje videoigara također krije i brojne rizike. Kada je riječ o sigurnosti djece, od izuzetne važnosti je roditeljska uključenost, otvorena komunikacija i postavljanje jasnih granica.

Prednosti videoigara

- **Razvoj kognitivnih vještina:** Videoigre mogu poboljšati koordinaciju, pažnju, logičko razmišljanje i brzinu reakcije.
- **Učenje i kreativnost:** Edukativne igre pomažu u učenju jezika, matematike i rješavanju problema, dok kreativne igre potiču maštu i stvaralaštvo.
- **Socijalna povezanost:** Igranje u mrežnom okruženju omogućuje djeci interakciju i suradnju s vršnjacima, osobito onima koji dijele slične interese.

Rizici i izazovi

- **Neprimjeren sadržaj:** Nasilje, neprikladan jezik ili teme nisu uvijek primjereni dobi djeteta.
- **Dugotrajno igranje:** Prekomjerno korištenje može utjecati na san, školu i fizičku aktivnost.
- **Online opasnosti:** Djeca mogu komunicirati s nepoznatim osobama, što otvara prostor za neželjene kontakte i vršnjačko nasilje (cyberbullying).

Što je PEGI klasifikacija?

PEGI (Pan European Game Information) sustav pomaže roditeljima da prepoznaju dobnu prikladnost videoigara.
Na primjer:

- **PEGI 3:** Pogodno za sve dobne skupine.
- **PEGI 7:** Može sadržavati blage oblike nasilnih radnji.
- **PEGI 12, 16 i 18:** Uključuju ozbiljnije oblike nasilja, neprimjerenog govora, seksualnog sadržaja i online interakcije.

Kada igranje postaje problem? – Poremećaj igranja videoigara

Iako je za većinu djece igranje videoigara bezopasna i zabavna aktivnost, u rijetkim slučajevima može se razviti poremećaj igranja videoigara (Gaming Disorder), koji je 2018. godine službeno uvršten u 11. izdanje Međunarodne klasifikacije bolesti (MKB-11) Svjetske zdravstvene organizacije.

Simptomi poremećaja igranja video igara uključuju:

1. Preokupaciju igranjem
2. Simptome ustezanja (tuga, tjeskoba, iritabilnost) kada je igranje prekinuto ili nije omogućeno
3. Razvoj tolerancije, tj. potreba da se provede sve više vremena u igranju kako bi se ostvario osjećaj zadovoljstva
4. Nemogućnost da se smanji igranje, neuspješni pokušaji da se prekine
5. Odustajanje od drugih aktivnosti, gubitak interesa za aktivnosti u kojima se ranije uživalo
6. Nastavljanje igranja unatoč problemima
7. Zanemarivanje članova obitelji i drugih radi količine vremena provedene u igranju
8. Korištenje igranja kako bi se oslobodilo negativnog raspoloženja, uključivši i krivnju i beznadnost
9. Riskiranje gubitka posla ili gubitak posla kao i međuljudskih odnosa radi igranja

Za postavljanje dijagnoze potrebno je zadovoljiti pet ili više od ovih simptoma u periodu od jedne godine. Stanje uključuje igranje na internetu samostalno ili s drugima.

Ovaj poremećaj ne uključuje općenitu uporabu interneta, on-line kockanje, niti korištenje društvenih mreža ili mobilnih telefona.

Pretjerano igranje videoigara kod djece dovodi do određenih posljedica na razvoj djece, kao što su emocionalni poremećaji, poremećaji ophođenja, opadanje verbalne memorije, somatske (tjelesne) pritužbe, poremećaj pažnje i/ili hiperaktivnost, pogoršanje školskog uspjeha, problemi u obiteljskim odnosima, poremećaji strukture spavanja, promjene vizualne selektivne pažnje, agresivno ponašanje.

Savjeti za roditelje

- Budite uključeni: Pitajte djecu koje igre igraju i zašto ih vole. Igrajte s njima povremeno – to jača odnos i daje vam uvid u sadržaj.
- Postavite granice: Dogovorite vrijeme za igru, uz ravnotežu školskih i obiteljskih obaveza.
- Razgovarajte o sigurnosti: Naučite djecu da nikada ne dijele osobne podatke i da vas obavijeste ako dobiju uznemirujuće poruke.
- Koristite roditeljske kontrole: Većina konzola i platformi omogućuje filtriranje sadržaja, ograničavanje vremena igranja i kontrolu komunikacije.

5. Centar za sigurniji internet

Centar za nestalu i zlostavljano djecu vodeća je organizacija koja djeluje već više od 18 godina u području zaštite djece od zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja putem interneta. Kroz dugogodišnje iskustvo zaštite djece i mladih na internetu uočena je potreba za osnivanjem nacionalnog Centra za sigurniji internet.

Cilj Centra za sigurniji internet je zaštititi djecu i mlade od zlostavljanja i iskorištavanja putem interneta. Svrha Centra je educirati djecu, mlade, roditelje, učitelje i stručnjake o potencijalnim opasnostima na internetu te digitalnim vještinama i načinima na koje se mogu zaštititi od nasilja na internetu. Stručnjaci Centra za sigurniji Internet to čine na način da podižu svijest o važnosti sigurnog korištenja interneta i potencijalnim rizicima s kojima se djeca i mladi mogu susresti na internetu.

Kako se obratiti za pomoć?

Savjetovalište Centra za sigurniji internet

Savjetovalište Centra za sigurniji internet je namijenjeno za djecu i roditelje, a u njemu možete dobiti pomoć i podršku u slučaju nasilja preko Interneta, savjet kako se zaštititi na Internetu i kako sigurno koristiti internet, savjet što napraviti i kako se nositi s neprimjerenim sadržajem ili kontaktom na internetu. Predviđeni su termini u trajanju od sat vremena, unutar radnog vremena savjetovališta. Savjetovanje provode stručni suradnici Centra, (socijalni radnici, psiholozi, socijalni pedagozi, pedagozi i sociolozi), a trenutno je dostupno uživo na tri adrese:

Osijek – adresa Bana Josipa Jelačića 83, Višnjevac,
Zagreb – A1 centar Gajeva, Gajeva 2/b, 10000 Zagreb – 1. kat,
ulaz kroz poslovnicu,
Split – Ulica Hrvatske mornarice 1h 21000, Split.

Kako se javiti za termin:

Možete se javiti putem maila info@csi.hr, ali i kroz odabir nekog od ponuđenih termina na web stranici <https://csi.hr/helpline/> :

Osijek - <https://csi.hr/helpline/>
Zagreb - <https://csi.hr/helpline-zagreb/>
Split - <https://csi.hr/helpline-split/>

HELPLINE:

Ukoliko niste u mogućnosti doći uživo, možete nazvati besplatan i anonimn telefonski broj za djecu i roditelje:

0800 606 606

Linija je dostupna svakim radnim danom od 8 do 16 sati, a putem linije možete dobiti:

- pomoć i podršku u slučaju nasilja preko Interneta
- savjet kako se zaštititi na Internetu i kako sigurno koristiti Internet
- savjet što napraviti i kako se nositi s neprimjerenim sadržajem ili kontaktom na Internetu

HOTLINE <https://csi.hr/hotline/>:

Putem Hotline obrasca na web stranici <https://csi.hr/> možete anonimno prijaviti neprimjerene sadržaje i nasilje putem interneta:

- Materijali sa seksualnim zlostavljanjem djece
- Govor mržnje
- Slučajeve seksualnog zlostavljanja djece
- Vizualni prikaz seksualnog zlostavljanja djece
- Trgovina djece
- Drugi oblici iskorištavanja djece
- Rasna i druga diskriminacija
- Neprimjereni chat sa djecom na internetu

